

Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei, iki 1923-06-12, iš Miuncheno - į Berlyną

Labai gaila, kad su batais taip atsitiko.

*V. Daugirdaitė
b / Thomas*

*Berlin, Charl.
Philippi str. 5*

Labai gaila, kad su batais taip atsitiko. Bet tu manęs dar neįtikinai: jie nėra tokie baisūs. Kad kojos neperšlapt – reikia[,] kad būtų dvilypė oda ir trilyčiai padai, ir pakaustyti. Kitaip juk jokios rimtos ekskursijos negalima daryti. Mano batai kur kas blogesni – per silpni. Tavo batams[,] viena[,] kas negera, tai vinys[,] nestipriai sukaltos, turėtų būti kitokios vinys. Bet jei tau griežtai nepatinka, tai tu pabandyk Berlyne iškeist į tokius, kokie Tau patinka, turbūt primokėt nereikės, o jei reikės – tai mano sąskaita, nes aš noriu, kad aš būčiau tau „užfundijęs“. Tu nepyk, Vanduk, bet man būtų labai smagu, kad Tau patiktų ir būtų mano. Ar gerai[,] Vanduk? [1]

Aš manau, kad mūsų iš universiteto nevarys – būk rami [2]. Pas mus šiuo žvilgsniu visai ramu. Ir karo nebus. Aš tuo nei kiek nesirūpinu.

O dabar pavakarieniavęs vėl eisiu namo, dirbsiu, o paskui tave sapnuosiu. Ačiū tau[,] Vandukai[,] ačiū.

Bal.

KOMENTARAI

[1] Balys Sruoga anksčiau Vandai Daugirdaitei buvo išrūpinęs batus, su kuriais ji galėtų vykti į kalnus: „Todel aš turiu galimybės tau nupirkti sporto batus. Tiktai aš vėlei užmiršau Tavo batų numerį. Tai tu man tuojau parašyk. Tai man nesudarys jokios sunkenybės, o tu turėsi sporto batus ir mes abu būsim lygūs kelionėj. O sporto batai turėti reikia“ (Balio Sruogos laiškas Vandai Daugirdaitei, 1923-01-01 ar 03, iš Miuncheno – į Berlyną, in: *LLTI BR*, f. 53, b. 524, l. 2v); „Jei gavai batus – mauk ir braidyk po sniegą – miegosi, kaip pirmą kartą gegužį pajautusi! Tik dabar aš pamėgau žiemą! Niekumet mano sapnai nebuvo tokie ramūs ir dūšia taip apsvaigusi, kaip dabar! Žiūrėk, Vanduk, kas sekmadienis imk Kiršą už kalnieriaus ir Zoską ir važiuokit už miesto – braidykit po sniegą! Kirša surūks Berlyne kaip kempinė, o tu nemigoj pasismaugsi... Būtinai kas sekmadienis važiuokit į sniegą – ir atsiminkit mane, kad aš švilpiu pakalnėn. Gerai, Vanduk: aš taip noriu, kad Tu šventadieniais būtum sniege – gerai? Jei šiuo tarpu neturi lėšų – parašyk – mano finansinė padėtis tiek gera, kaip retai kada esti – palyginant su jumis visais krūvoj esu kapitalistas ir aprūpintas 8-12 mėnesių. Aš taip noriu, kad tu po sniegą braidytum!“ (Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei, 1923-01-08, iš Miuncheno – į Berlyną, in: *LLTI BR*, f. 53, b. 659, l. 1r-v).

[2] Vanda Daugirdaitė po 1923-01-10 Klaipėdos krašto sukilimo gavo pranešimą, kad mokytis toliau Berlyno universitete nebeleidžiama. Ji ieškojo galimybių toliau tęsti istorijos studijas kituose Vokietijos universitetuose Berlyne, Miunchene, Jenoje. „Po įvykių dėl Klaipėdos vokiečiai keršijo lietuviams, neleidę studijuoti Vokietijos universitetuose studentams, kurie buvo jau pradėję studijas ir nepriėmė naujų, paliko tik baigiančiuosius. Kai aš gavau pranešimą, kad man neleista toliau mokytis Berlyno universitete, padaviau prašymus į eilę kitų, bet iš visur gavau neigiamą atsakymą. Kai kurie mano draugai, kaip Zosė Laucevičiūtė (Gedvilienė), Balio brolis Kazys, išvyko baigti studijas į Šveicariją, taip pat kiti. Grįžus po vasaros semestro (iš viso studijavau Berlyne 4 semestrus) namo, praleidau liūdnai žiemą, laukdama Balį baigiant studijas“ (Vandos Sruogienės pastaba).